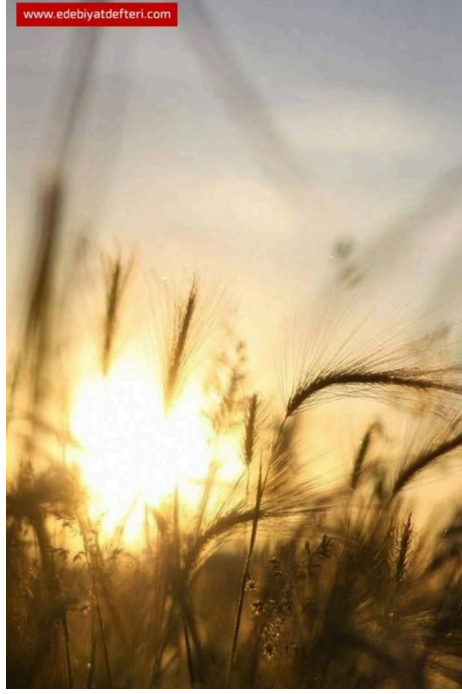

Rüzgar

— RamazanBoran · 07 Mart 2025

...

Çarpar gecenin çatayazında
yıldızlarla sevişirken şakağım
İnzivanın simsiyah çarşafında
Delice bir sevda ile aranır mum ışığı
Şebnem kadar medet duadan
Yine bir bahar gününün
kristal akşamını damıtıp eleyen
Yoktur!
Yüreğinde doğacak ıtır ayların şafağı

Aşyan bir mezarlık gibi dalgınım
Bir çift isli gözün kâfiyesiz bakışlarından geç'sen
Güneşini içiren bir nida ile düş'sen
atlasımın kara yazılı çizgilerine
Çocuk gibi sevinse canhıraş can/çığlığım

Zaman yorgun

Ruhumun ölemez kuşlarına
kanat çırpmayı öğreten bir savaşçiyım
Karşımda eli kanlı haramiler
Yüreğimde zerre yanığı mühür
Üfürsen ağulayan ruhumun sönmüş dağlarına
Gökler ağlamaz toprak kokmaz
baharlar cıvıdamaz
Hayat önüme karanlık dehlizler kazıyor
Hayaller sarp kayalıklarda tırmananlara
bir merdiven gibi destek olmuyor

Ben hep korkularıyla yarışan bir mahşerim
Vatanı olmayan bir kabusun kapısından
hudutsuz giriyorum
Derdimin denizinde boğulanlara
bir can simidi arıyorum

Değ'sen menekşe çalımı
çelimsizliğimin ellerine usulca
Bin ah sürsem dudaklarıma
Gözlerimde nehir çalkalanır geçmişimle süzerken yaşımı
Ne vardı sanki arkamdan biraz da
cana kıymayan saatler gelse

Ne zaman ılık bir ısıklık çalsan
Söyleşe dursa gözlerinde ebabil sürüleri
Zahir'im olsan
Sırdaşın olsam
ve uyansa koynunda tenimin sıtma nöbetleri
Aynı filmi geri sarıp tekrar tekrar oynamasam

Çünkü utangaç ve üzgünüm
Hadi çal! ..
Miladı kırılmış eski bir takvim yaprağı gibi önünde
Amade bir saman çöpüyüm
Bıraktığın yerde ben
Yeniden doğacak bir ölüyüm
Orası benim yurdum

_boran